

OVER DE LEK

In drieënzestig toen de Lek was dichtgevroren
de auto's langs de werkeloze veerpont gleden
over het witte stilgevallen water reden
die lange wintermaanden ijspret, schaatsen, sleden
in plaats van monotoon geplof van scheepsmotoren

De generaties daarna, langs de Lek geboren
horen het aan, die sprookjes uit een grijs verleden
kijken vooruit - zien een beschaving voortgeschreden
en ingeruild door andere omstandigheden
krijgen de last van jaren voorspoed om hun oren

De vrachten kolen, zand en stenen komen later
de binnenschipper vreest dat het het niet lang meer duurt
totdat zijn halfgeladen bak de bodem schuurt
met elke dag van dertig graden zakt het water

Op 't leugenbankje hoor je sterke verhalen
hoe je in tweeëntwintig met je auto hier
over de drooggevallen loop van de rivier
kon rijden - zonder pont de overkant kon halen

[André van Zwieten]

